

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2022/722

z 5. apríla 2022,

ktorým sa členské štáty poverujú podpísať v záujme Európskej únie Druhý dodatkový protokol k Dohovoru o počítačovej kriminalite týkajúci sa posilnenej spolupráce a sprístupňovania elektronických dôkazov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 16 a článok 82 ods. 1, v spojení s jej článkom 218 ods. 5,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) Rada 6. júna 2019 poverila Komisiu, aby sa v mene Únie zúčastnila na rokovaní o druhom dodatkovom protokole k Dohovoru Rady Európy o počítačovej kriminalite (CETS č. 185) (ďalej len „dohovor o počítačovej kriminalite“).
- (2) Druhý dodatkový protokol k Dohovoru o počítačovej kriminalite týkajúci sa posilnenej spolupráce a sprístupňovania elektronických dôkazov (ďalej len „protokol“) prijal Výbor ministrov Rady Európy 17. novembra 2021 a očakáva sa, že na podpis sa otvorí 12. mája 2022.
- (3) Ustanovenia protokolu patria do oblasti, na ktorú sa do značnej miery vzťahujú spoločné pravidlá v zmysle článku 3 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), vrátane nástrojov na uľahčenie justičnej spolupráce v trestných veciach, na zabezpečenie minimálnych noriem procesných práv, ako aj záruky na ochranu údajov a súkromia.
- (4) Komisia takisto predložila legislatívne návrhy nariadenia o európskom príkaze na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, ktorými sa zavádzajú záväzné cezhraničné európske príkazy na predloženie a uchovanie dôkazov adresované priamo zástupcovi poskytovateľa služieb v inom členskom štáte.
- (5) Komisia tým, že sa zúčastnila na rokovaní o protokole, zabezpečila jeho zlučiteľnosť s príslušnými spoločnými pravidlami Únie.
- (6) Na zabezpečenie zlučiteľnosti protokolu s právom a politikami Únie je potrebné urobiť viacero výhrad, vyhlásení, oznámení a osobitných oznámení vo vzťahu k protokolu. Ďalšie sú relevantné z hľadiska zabezpečenia jednotného uplatňovania protokolu členskými štátmi Únie, ktoré sú stranami protokolu (ďalej len „strany, ktoré sú členskými štátmi“) v ich vzťahu k tretím krajinám, ktoré sú stranami protokolu (ďalej len „strany, ktoré sú tretími krajinami“), ako aj z hľadiska účinného uplatňovania protokolu.
- (7) Výhradami, vyhláseniami, oznámeniami a osobitnými oznámeniami, ktorými sa členským štátom dávajú usmernenia v prílohe k tomuto rozhodnutiu, nie sú dotknuté prípadné iné výhrady alebo vyhlásenia, ktoré si môžu členské štáty želať individuálne urobiť, ak to protokol umožňuje.
- (8) Členské štáty, ktoré v čase podpisu neurobili výhrady, vyhlásenia, oznámenia a osobitné oznámenia v súlade s prílohou k tomuto rozhodnutiu, by tak mali urobiť pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení protokolu.
- (9) Členské štáty by mali po podpise a ratifikácii, prijatí alebo schválení protokolu okrem toho prihliadať na poznámky uvedené v prílohe k tomuto rozhodnutiu.

- (10) V protokole sa stanovujú rýchle postupy, ktoré zlepšujú cezhraničný prístup k elektronickým dôkazom, a vysoká úroveň záruk. Nadobudnutie jeho platnosti preto prispeje k boju proti počítačovej kriminalite a iným formám trestnej činnosti na globálnej úrovni tým, že uľahčí spoluprácu medzi stranami, ktoré sú členskými štátmi, a stranami, ktoré sú tretími krajinami, zabezpečí vysokú úroveň ochrany jednotlivcov a bude riešiť kolízie právnych poriadkov.
- (11) V protokole sa stanovujú primerané záruky v súlade s požiadavkami na medzinárodný prenos osobných údajov podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽¹⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ⁽²⁾. Nadobudnutie jeho platnosti preto prispeje k presadzovaniu noriem Únie v oblasti ochrany údajov na globálnej úrovni, uľahčí tok údajov medzi stranami, ktoré sú členskými štátmi, a stranami, ktoré sú tretími krajinami, a zabezpečí, aby strany, ktoré sú členskými štátmi, dodržiavali svoje záväzky vyplývajúce z pravidiel Únie v oblasti ochrany údajov.
- (12) Rýchle nadobudnutie platnosti protokolu ďalej potvrdí pozíciu dohovoru o počítačovej kriminalite ako hlavného viacstranného rámca na boj proti počítačovej kriminalite.
- (13) Únia nemôže podpísať protokol, keďže jeho stranami môžu byť len štáty.
- (14) Členské štáty by sa preto mali poveriť podpísaním protokolu, konajúc spoločne v záujme Únie.
- (15) Členské štáty sa vyzývajú, aby protokol podpísali počas slávnostného podpísania alebo čo najskôr po ňom.
- (16) V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ⁽³⁾ sa konzultovalo s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal svoje stanovisko 21. januára 2022.
- (17) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (18) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (19) Autentickými zneniami protokolu sú anglické a francúzske znenia prijaté Výborom ministrov Rady Európy 17. novembra 2021,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Členské štáty sa týmto poverujú podpísať v záujme Únie Druhý dodatkový protokol k Dohovoru o počítačovej kriminalite týkajúci sa posilnenej spolupráce a sprístupňovania elektronických dôkazov (ďalej len „protokol“) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁴⁾ Text protokolu sa uverejní spolu s rozhodnutím o poverení na jeho ratifikáciu.

Článok 2

1. Členské štáty v čase podpisu protokolu môžu urobiť výhrady, vyhlásenia, oznámenia alebo osobitné oznámenia v súlade s oddielmi 1 až 3 prílohy k tomuto rozhodnutiu.
2. Členské štáty podpisujúce protokol, ktoré v čase podpisu protokolu neurobili výhrady, vyhlásenia, oznámenia alebo osobitné oznámenia uvedené v odseku 1, tak urobia pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení protokolu.
3. Členské štáty by mali po podpise a ratifikácii, prijatí alebo schválení protokolu okrem toho prihliadať na poznámky uvedené v oddiele 4 prílohy k tomuto rozhodnutiu.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

Článok 4

Toto rozhodnutie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Luxemburgu 5. apríla 2022

Za Radu
predseda
B. LE MAIRE

PRÍLOHA

V tejto prílohe sa uvádzajú výhrady, vyhlásenia, oznámenia, osobitné oznámenia a poznámky uvedené v článku 2.

1. Výhrady

Podľa článku 19 ods. 1 protokolu môže strana 1 vyhlásiť, že uplatní jednu alebo viac výhrad stanovených v určitých článkoch protokolu.

Podľa článku 7 ods. 9 písm. a) protokolu si môže strana vyhradiť právo neuplatňovať článok 7 (Sprístupňovanie informácií o užívateľoch). Členské štáty neurobia takúto výhradu.

Podľa článku 7 ods. 9 písm. b) protokolu si môže strana, v súlade s podmienkami v ňom stanovenými, vyhradiť právo neuplatňovať článok 7 na určité typy prístupových čísel. Členské štáty môžu urobiť takúto výhradu len vo vzťahu k prístupovým číslam, ktoré nie sú nevyhnutné výlučne na identifikáciu užívateľa.

Podľa článku 8 ods. 13 protokolu si môže strana vyhradiť právo neuplatňovať článok 8 (Priznanie účinkov príkazom druhej strany na urýchlené predloženie informácií o užívateľoch a prevádzkových údajov) vo vzťahu k prevádzkovým údajom. Členské štáty sa vyzývajú k tomu, aby neurobili takúto výhradu.

V rozsahu, v akom článok 19 ods. 1 umožňuje uplatniť ďalšie výhrady, členským štátom sa povoľuje zvážiť a urobiť takéto výhrady.

2. Vyhlásenia

Podľa článku 19 ods. 2 protokolu môže strana urobiť vyhlásenia uvedené v určitých článkoch protokolu.

Podľa článku 7 ods. 2 písm. b) protokolu môže strana vo vzťahu k príkazom vydaným voči poskytovateľom služieb na jej území urobiť toto vyhlásenie:

„Príkaz podľa článku 7 ods. 1 musí byť vydaný prokurátorom alebo iným justičným orgánom, alebo pod ich dohľadom, alebo musí byť vydaný inak pod nezávislým dohľadom.“

Členské štáty urobia vo vzťahu k príkazom vydaným voči poskytovateľom služieb na ich území vyhlásenie uvedené v druhom odseku tohto oddielu.

Podľa článku 9 (Urýchlené sprístupnenie uložených počítačových údajov v prípade núdzovej situácie) ods. 1 písm. b) protokolu môže strana vyhlásiť, že nevykoná žiadosti podľa odseku 1 písm. a) uvedeného článku, v ktorých sa žiada len o sprístupnenie informácií o užívateľoch. Členské štáty sa vyzývajú, aby neurobili takéto vyhlásenie.

V rozsahu, v akom článok 19 ods. 2 umožňuje vydať ďalšie vyhlásenia, členským štátom sa povoľuje zvážiť a urobiť takéto vyhlásenia.

3. Vyhlásenia, oznámenia alebo osobitné oznámenia

Podľa článku 19 ods. 3 protokolu urobí strana všetky vyhlásenia, oznámenia alebo osobitné oznámenia uvedené v určitých článkoch protokolu podľa podmienok v ňom uvedených.

Podľa článku 7 ods. 5 písm. a) protokolu môže strana oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že v prípade, ak je vydaný príkaz podľa odseku 1 uvedeného článku pre poskytovateľa služieb na jej území, táto strana v každom prípade alebo za vymedzených okolností vyžaduje súbežné oznámenie príkazu, poskytnutie doplňujúcich informácií a opis skutkového stavu týkajúceho sa vyšetrovania alebo konania. Členské štáty preto urobia toto oznámenie generálnemu tajomníkovi Rady Európy:

„Ak sa voči poskytovateľovi služieb na území [členského štátu] vydá príkaz podľa článku 7 ods. 1, [členský štát] vyžaduje v každom prípade súbežné oznámenie príkazu a poskytnutie doplňujúcich informácií a opis skutkového stavu týkajúceho sa vyšetrovania alebo konania.“

V súlade s článkom 7 ods. 5 písm. e) protokolu členské štáty určia jeden príslušný orgán, ktorý bude prijímať oznámenie podľa článku 7 ods. 5 písm. a) protokolu a vykonávať úkony uvedené v článku 7 ods. 5 písm. b), c) a d) protokolu, a súčasne s prvým oznámením generálnemu tajomníkovi Rady Európy podľa článku 7 ods. 5 písm. a) protokolu oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy kontaktné údaje tohto orgánu.

Podľa článku 8 ods. 4 protokolu môže strana vyhlásiť, že na priznanie účinkov príkazom podľa odseku 1 uvedeného článku vyžaduje dodatočné podporné informácie. Členské štáty preto urobia toto vyhlásenie:

„Na vykonanie príkazov podľa článku 8 ods. 1 sú potrebné dodatočné podporné informácie. Požadované dodatočné podporné informácie budú závisieť od okolností príkazu a súvisiaceho vyšetrovania alebo konania.“

V súlade s článkom 8 ods. 10 písm. a) a b) protokolu členské štáty oznámia a aktualizujú kontaktné údaje orgánov určených na účely predkladania príkazu podľa článku 8 a orgánov určených na účely prijímania príkazu podľa článku 8. Členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci nadviazanej na základe nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939 ⁽¹⁾, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry, zahrnú Európsku prokuratúru v rozsahu výkonu jej právomocí podľa článkov 22, 23 a 25 uvedeného nariadenia medzi orgány oznámené podľa článku 8 ods. 10 písm. a) a b) protokolu, a urobia tak koordinovaným spôsobom.

Členské štáty preto urobia toto vyhlásenie:

„V súlade s článkom 8 ods. 10 [členský štát] ako členský štát Európskej únie, ktorý sa zúčastňuje na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, určuje Európsku prokuratúru za príslušný orgán pri výkone jej právomocí stanovených v článkoch 22, 23 a 25 nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry.“

V súlade s článkom 14 ods. 7 písm. c) protokolu členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európy orgán alebo orgány, ktorým sa majú zasielať oznámenia podľa článku 14 ods. 7 písm. b) protokolu na účely kapitoly II oddielu 2 protokolu v súvislosti s kybernetickým incidentom.

V súlade s článkom 14 ods. 10 písm. b) protokolu členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európy orgán alebo orgány, ktoré poskytujú súhlas na účely kapitoly II oddielu 2 protokolu v súvislosti s ďalším prenosom údajov získaných podľa protokolu inému štátu alebo medzinárodnej organizácii.

V rozsahu, v akom článok 19 ods. 3 protokolu umožňuje vydať iné vyhlásenia, oznámenia alebo osobitné oznámenia, členským štátom sa povoľuje zvážiť a urobiť takéto vyhlásenia, oznámenia alebo osobitné oznámenia.

4. Iné poznámky

Členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci zavedenej nariadením (EÚ) 2017/1939 zabezpečia, aby Európska prokuratúra mohla pri výkone svojich právomocí stanovených v článkoch 22, 23 a 25 uvedeného nariadenia žiadať o spoluprácu podľa protokolu rovnakým spôsobom ako vnútroštátni prokurátori týchto členských štátov.

Pokiaľ ide o uplatňovanie článku 7, najmä vo vzťahu k určitým typom prístupových čísel, členské štáty môžu príkaz podľa uvedeného článku podrobiť preskúmaniu prokurátorom alebo iným justičným orgánom, keď sa ich príslušnému orgánu doručí súbežné oznámenie príkazu pred sprístupnením požadovaných informácií poskytovateľom.

V súlade s článkom 14 ods. 11 písm. c) protokolu členské štáty zabezpečia, aby bola prijímajúca strana v čase prenosu údajov na účely protokolu informovaná o tom, že ich vnútroštátny právny rámec vyžaduje osobné oznámenie jednotlivcovi, ktorého údaje boli poskytnuté.

Pokiaľ ide o medzinárodné prenosy na základe Dohody medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o ochrane osobných informácií v súvislosti s predchádzaním trestným činom, ich vyšetrovaním, odhaľovaním a stíhaním ⁽²⁾ (ďalej len „zastrešujúca dohoda“), členské štáty oznámia na účely článku 14 ods. 1 písm. b) protokolu príslušným orgánom Spojených štátov, že sa zastrešujúca dohoda uplatňuje na vzájomné prenosy osobných údajov

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 336, 10.12.2016, s. 3.

medzi príslušnými orgánmi podľa protokolu. Členské štáty však vezmú do úvahy, že zastrešujúca dohoda by sa mala doplniť o dodatočné záruky, ktoré zohľadnia jedinečné požiadavky prenosu elektronických dôkazov priamo poskytovateľmi služieb, a nie medzi orgánmi, ako sa stanovuje v protokole. Členské štáty preto zašlú príslušným orgánom Spojených štátov toto oznámenie:

„Na účely článku 14 ods. 1 písm. b) Druhého dodatkového protokolu k Dohovoru Rady Európy o počítačovej kriminalite (ďalej len „protokol“) má [členský štát] za to, že Dohoda medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o ochrane osobných informácií v súvislosti s predchádzaním trestným činom, ich vyšetrovaním, odhaľovaním a stíhaním (ďalej len „zastrešujúca dohoda“) sa uplatňuje na vzájomné prenosy osobných údajov medzi príslušnými orgánmi podľa protokolu. V prípade prenosov medzi poskytovateľmi služieb a orgánmi podľa protokolu sa zastrešujúca dohoda uplatňuje len v kombinácii s ďalšou osobitnou dohodou v zmysle článku 3 ods. 1 zastrešujúcej dohody, ktorá neupravuje požiadavky prenosu elektronických dôkazov medzi orgánmi, ale jedinečné požiadavky prenosu elektronických dôkazov priamo poskytovateľmi služieb. Ak takáto osobitná dohoda o prenose neexistuje, takéto prenosy sa môžu uskutočniť podľa protokolu, pričom v takom prípade sa uplatňuje článok 14 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 14 ods. 2 až 15 protokolu.“

Členské štáty zabezpečia, že budú článok 14 ods. 1 písm. c) protokolu uplatňovať len vtedy, ak Európska komisia prijme podľa článku 45 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽³⁾ alebo článku 36 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ⁽⁴⁾ v súvislosti s dotknutou tretou krajinou rozhodnutie o primeranosti, ktoré sa vzťahuje na príslušné prenosy údajov, alebo na základe inej dohody, ktorá poskytuje primerané záruky ochrany údajov podľa článku 46 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679 alebo článku 37 ods. 1 písm. a) smernice (EÚ) 2016/680.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).